

βουλόμενος, ἑαυτοῦ ἄρχειν μαθέτω. — Πειρῶ τὰ δεινὰ φέρειν ὡς τοὺς ἄλλους διδάσκεις⁸⁷. — Χαλεπὸν τὸ πράττειν, τὸ δὲ καλεῖσθαι βῆδιν. — Τῆς τῶν παίδων τελευτῆς προσαγγελθείσης⁴⁰ Ἀναξαγόρῃ⁸⁸, εἶπεν ἡ δεινὴ αὐτοὺς θνητοὺς γεννήσας. — Ὁ χρήσιμ' εἰδὼς⁸⁶, οὐχ ὁ πῶλλ' εἰδὼς σοφός. — Ὁ τὰ δέοντα μὲν λέγων, οὐ πρᾶττων δὲ, λύρα ἔοικε, καλὸν⁸⁹ μὲν φθεγγομένη, οὐκ ἀκουούσῃ δὲ τοῦ μέλους⁹⁰. — Κακῶς λέγουσιν⁹¹ οἱ καλῶς λέγειν μὴ μεμαθηκότες. — Τὸν εὐτυχοῦντα χρὴ σοφὸν πεφυκέναι.

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ.

Ἀγαθοὶ πολλοὶ μὲν λέγονται, οὐ πάντες δ' εἰσὶ. — Ἐν τοῖς πολέμοις τέμνεται μὲν ἡ χώρα, πορθοῦνται δ' αἱ πόλεις, ἀναιροῦνται δ' οἱ πολῖται, καὶ καταλύονται οἱ νόμοι. — Ἐπὶ τῆς κολακείας, ὡς ἐπὶ μνήματος, αὐτὸ μόνον τὸ ὄνομα τῆς φιλίας ἐπιγέγραπται. — Οἱ Πυθαγορικοὶ⁹² ἔλεγον ἐνδεδέσθαι⁹³ τῷ σώματι τὰς ἀνθρώπων ψυχὰς τιμωρίας χάριν⁹⁴. — Ζήνων δούλον ἐμαστίγου ἐπὶ κλοπῇ⁹⁵, τοῦ δὲ, εἰπόντος⁴⁰, εἴμαρτό⁹⁶ μοι κλέψαι⁴² καὶ δαρῆναι, Ζήνων ἔφη. — Ἀνθρώπος ὢν μέμνησο ὅτι θνητὸς εἷς. — Πείσθητι ὅτι θνήξεις. — Τὸ εἴμαρ μένον διαφυγεῖν ἀδύνατον. — Αἰδοῦ σαυτὸν καὶ ἄλλον οὐκ αἰσχυνοθήσῃ. — Αἰδοῦς παρὰ πᾶσιν ἄξιος ἔσῃ²³, ἐὰν πρῶτον ἄρξῃ σαυτὸν αἰδεῖσθαι¹⁵. — Σχολαστικὸς ἱατρῷ συναντήσας, ἐκρύβη⁹⁷ τινὸς δὲ πύθομένου⁴⁰ τὴν αἰτίαν, ἔφη· καιρὸν ἔχω μὴ ἀσθενήσας, καὶ αἰσχύνομαι εἰς ὅψιν ἔλθειν τοῦ ἱατροῦ⁹⁷. — Λέγεται τὸν Κινέαν⁹⁸, ἐπεὶ τὴν τῶν Ῥωμαίων ἀρετὴν κατενόησε, τῷ Πύρρῳ⁹⁹ εἰπεῖν, ὡς ἡ σύγκλητος αὐτῷ βασιλέων πολλῶν συνέδριον φανοίη. — Οἱ εὐεργέται τῶν ἀνθρώπων τιμῶν ἡξιώθησαν¹⁰⁰. — Εἰ χολῶ παροικήσεις ὑποσκάξιν μαθήσῃ. — Ὁ μέλλεις πράττειν μὴ πρόλεγε· ἀποτυχὼν γάρ, γελασθήσῃ. — Αἱ τιθῆναι ἐμπτόουσι τοὺς παιδίους, ὡς μὴ βασκανθῶσι. — Πόνου μετὰ λαχθέντος οἱ πόνοι γλυκεῖς. — Ἀγαθὸς βασιλεὺς σκοπεῖ ὅπως οἱ βέλτιστοι μὲν τὰς τιμὰς ἔξουσιν, οἱ δ' ἄλλοι μηδὲν ἀδικηθήσονται.

Μακροτέρῳ σταυρῷ σταυρούμενον ἄλλον ἑαυτοῦ

Ὁ φθονερὸς Διοφῶν ἐγγὺς ἰδὼν, ἐτάκην 101.

ΜΕΣΟΝ.

Τὸν Θεὸν φοβοῦ, τοὺς πρεσβύτας σέβου. — Πάντων μάλιστα σαυτὸν αἰσχύνοῦ. — Θεόκριτος¹⁰² ἐρωτηθεὶς διὰ τί οὐ συγγράφει; ὅτι, εἶπεν, ὡς μὲν βούλομαι, οὐ δύναμαι, ὡς δὲ δύναμαι, οὐ βούλομαι. — Ἐρωτήσαντός⁴⁰ τινος τὸν Ἀνταλκίδαν¹⁰³, πῶς ἄν τις μάλιστα ἀρέσκει⁷⁰

87) Φέρειν. 88) Φιλόσοφος ἐκ Κλαζομενῶν τῆς μικρᾶς Ἀσίας, φίλος τοῦ Περικλέους.

89) Ἐπὶ καλῶς. 90) Κ. §. 347, ἀ. 91) Κακολεγοῦσι 92) Φιλόσοφοι ὀπαδοὶ τοῦ Πυθαγόρου. 93) Ἀπαρέμφατον εἰδικὸν εἰς παρκειμένον: ὅτι εἶναι ἐνδεδεμέναι. 94) Διὰ τ. Κ. §. 448, β'. 95) Διὰ κ. Κ. §. 438 ἐπὶ β'. 4. 96) Μείρομαι. Γ. 474. 97) Ἐρχομαι Γ. 436, νὰ ἰδῶ τὸν ἱατρὸν. 98) Θεσσαλὸς τις, φίλος τοῦ Πύρρου. 99) Βασιλεὺς τῆς Ηπείρου. 100) §. 347, δ'. 101) Τῆλω. Μετάβαλε τὴν περίοδον οὕτω: Διοφῶν ἰδὼν ἄλλον σταυρούμενον σταυρῷ μακροτέρῳ ἑαυτοῦ. 102) Ποιητὴς Συρακούσιος. 103) Στρατηγὸς τῶν Λακεδαιμονίων.